

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 13.5.2003
KOM (2003) 266 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om forbindelserne mellem EU og Canada

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

I en fælles erklæring på topmødet mellem EU og Canada i Ottawa den 19. december 2002 bebudede Kommissionens formand Romano Prodi, daværende formand for Rådet Anders Fogh Rasmussen og den canadiske premierminister Jean Chrétien, at forbindelserne mellem EU og Canada ville blive gennemgået grundigt det kommende år med henblik på yderligere at styrke og uddybe båndene mellem EU og Canada. Denne meddelelse er Europa-Kommissionens første bidrag til en sådan gennemgang.

Der er sket meget, siden forbindelserne mellem EU og Canada sidst blev gennemgået i 1996. Siden da er der gennemført to omfattende revisioner af EU-traktaten, og den fælles europæiske valuta er blevet til virkelighed. Der ligger også vidtgående ændringer forude med den forestående udvidelse af EU, og traktaten vil sandsynligvis skulle ændres yderligere efter offentliggørelsen af Konventets konklusioner og afholdelsen af den efterfølgende regeringskonference. Det er nødvendigt nu at gennemgå forbindelserne mellem EU og Canada for at afpasse dem efter de mange ændringer, der har fundet sted i løbet af de sidste ti år, og lade dem hvile på et solidt grundlag, så de står rustet til de fremtidige udfordringer og muligheder.

Båndene mellem Europa og Canada er fortsat ualmindelig stærke. Europæerne og canadierne kan ikke alene se tilbage på mangeårige historiske og kulturelle bånd, de deler også fælles værdier, som ligger til grund for deres samfund i det 21. århundrede. Både i den måde, vi tager fat om de udfordringer, vores samfund konfronteres med, og i vores håndtering af spørgsmål vedrørende resten af verden bygger de europæiske og canadiske handlemåder på fælles værdier. De handelsmæssige og økonomiske spørgsmål spiller stadig en central rolle i forbindelserne mellem EU og Canada. Men samarbejdet mellem EU og Canada rækker nu langt videre og omfatter ikke længere kun rent handelsmæssige og økonomiske emner, men også områder, som ikke var forudset, da rammeaftalen mellem EF og Canada blev undertegnet i 1976.

Ved at koordinere vores tiltag både internt og internationalt kan vi tilføre ikke alene EU og Canada, men hele det internationale samfund en merværdi. Dette er især tilfældet i de internationale forbindelser, hvor både Canada og EU lægger stor vægt på at medvirke til at forsvare det multilaterale system og de internationale retsstatsprincipper. EU værdsætter i høj grad Canadas fortsatte engagement i stærke multilaterale institutioner, hvilket konkret kommer til udtryk i Canadas fredsbevarende tradition og canadiske bistandsmedarbejderes tilstedeværelse i hele verden. I denne meddelelse tilstræbes det at undersøge, hvordan EU og Canada kan arbejde tættere og mere systematisk sammen for at styrke de multilaterale institutioners relevans i en tid med store udfordringer.

EU og Canada er fast besluttet på, at de fortsat vil styrke de økonomiske bånd og udbygge handelen og investeringerne mellem sig. Med henblik herpå aftalte lederne på topmødet i Ottawa den 19. december 2002 at begynde at arbejde på en ny type fremadskuende, vidtrækkende aftale til styrkelse af samhandel og investeringer. I denne meddelelse fremlægges der en række foreløbige overvejelser vedrørende en sådan aftales potentielle indhold og rækkevidde. Desuden blev Canada og EU på topmødet i december enige om at intensivere den bilaterale dialog på forskriftsområdet og arbejde hen imod nye rammer på dette område.

2. SAMARBEJDET MELLEM EU OG CANADA

2.1. Udviklingen i samarbejdet mellem EU og Canada

EF's forbindelser med Canada går helt tilbage til 1959, da der blev indgået en samarbejdsaftale mellem Canadas regering og Det Europæiske Atomenergifællesskab om anvendelse af atomenergi til fredelige formål (Euratoms ældste internationale aftale). Derefter blev rammeaftalen om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem De Europæiske Fællesskaber og Canada indgået i 1976: det var EF's første samarbejdsaftale med et industriland. Siden har EU's samarbejde med Canada spredt sig langt ud over 1976-rammeaftalens begrænsede anvendelsesområde, til trods for at aftalen stadig er det vigtigste retsgrundlag for de formelle forbindelser mellem EU og Canada. For at lette samarbejdet over en langt bredere spektrum af politikområder blev der i 1990¹ og igen i 1996² vedtaget politiske erklæringer.

EU og Canada mødes nu i forskellige fora for at fremme deres dagsorden for samarbejdet. To gange om året holdes der møder på udenrigsministerniveau og der afholdes også regelmæssige topmøder mellem formanden for Rådet, Kommissionens formand og Canadas premierminister. Det årlige møde i Det Fælles Samarbejdsudvalg, der blev nedsat ved rammeaftalen af 1976, afholdes i forbindelse med de uformelle møder mellem højtstående embedsmænd på området retlige og indre anliggender (RIA). Desuden afholdes der hvert andet år konsultationer mellem EU-trojkaen af politiske direktører³ og de politiske direktører på canadisk side, og der holdes også regelmæssigt møder mellem canadiske embedsmænd med ansvar for sikkerheds- og forsvarsanliggender og en EU-trojka, der repræsenterer Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité. Der afholdes ligeledes møder mellem eksperter fra Canada og EU-trojkaen inden for rammerne af specifikke arbejdsgrupper, der er nedsat af EU-Rådet, og der finder ofte kontakter sted mellem eksperter vedrørende forskellige forskriftsmæssige og sektorpolitiske anliggender.

De spørgsmål, der drøftes i disse forskellige fora, spænder tværs over de tre EU-søjler: de omfatter bl.a. bilaterale handelsspørgsmål, sektorpolitiske spørgsmål, videnskabeligt og teknologisk samarbejde, konkurrencespørgsmål, forskriftssamarbejde, transport- og miljøpolitisk samarbejde, asyl- og migrationspolitik, samarbejde om fred og stabilitet på Balkan, i Afghanistan og i de afrikanske lande syd for Sahara samt etablering af politisamarbejde og undersøgelse af mulighederne for tættere retligt samarbejde om kriminalitet. Det bliver stadig vanskeligere for ikke at sige umuligt at holde samarbejdet inden for rammerne af de forskellige søjler adskilt i betragtning af de tværgående spørgsmål, som kræver opmærksomhed i både Bruxelles og Ottawa. Denne tendens er blevet endnu stærkere i perioden siden terroristangrebene i USA den 11. september 2001, idet der er en række udenrigspolitiske hensyn og overvejelser inden for retlige og indre anliggender, som trænger sig på en række af de traditionelle aktiviteter under "første søjle", herunder handel, transportpolitik og databeskyttelse.

Der er et stigende behov for bedre koordination af vores forbindelser med Canada. Vi har også brug for at tilpasse strukturen i vores dialog med Canada for at maksimere de gensidige fordele, der opnås gennem samarbejdet. Det hævdes nu og da, at vores dialog på nuværende tidspunkt er "tung i toppen" med for mange møder på højtstående niveau, som finder sted i en

¹ "Erklæring om forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada".

² "Fælles politisk erklæring om forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Canada".

³ Undertiden er dette møde blevet holdt i forbindelse med mødet i Det Fælles Samarbejdsudvalg og det uformelle RIA-møde.

atmosfære af stor velvilje, men som afføder relativt få konkrete samarbejdsresultater. Den dybe gensidige respekt, der eksisterer mellem EU og Canada, og det værdifællesskab, der så ofte henvises til, resulterer i en høj grad af enighed om den bilaterale dagsorden. Der er behov for at styre denne enighed mere effektivt, så den omsættes i konkrete fordele og resultater for både EU og Canada, når vi arbejder sammen. I stedet for at europæerne og canadierne samler sider for at notere deres enighed, skal de samarbejde på en mere operationel og mindre formel måde for at drage fordel af den fælles tilgang til både indenrigspolitiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende eksterne forbindelser.

I 1996 vedtog EU og Canada en fælles handlingsplan med fire hovedområder for samarbejde: økonomiske og handelsmæssige forbindelser, udenrigs- og sikkerhedspolitiske anliggender, transnationale anliggender og styrkelse af de indbyrdes kontakter.⁴ Der er nået meget inden for rammerne af denne handlingsplan, lige fra at løse bilaterale handelsspørgsmål og til at lancere fælles projekter og samarbejde i tredjelande. Handlingsplanen indeholder fleksible rammer for samarbejde på alle områder, også i fremtiden. Handlingsplanen er dog, hvis den ikke får en effektiv forvaltningsstruktur, ikke meget andet end en hensigtsmæssig måde at samle diverse fælles aktiviteter under én overskrift. I øjeblikket afspejler handlingsplanen det samarbejds-mæssige potentiale mellem EU og Canada, men indeholder ingen retningslinjer. For at realisere handlingsplanens muligheder og derefter det fulde potentiale, der ligger i forbindelserne mellem EU og Canada, er der brug for vejledning.

2.2. Styrkelse af samarbejdet om internationale anliggender

2.2.1. Styrkelse af samarbejdet inden for rammerne af EU's Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik

I lyset af de seneste internationale begivenheder er opmærksomheden blevet fokuseret på navnlig et af samarbejdsområderne i handlingsplanen: styrkelse af samarbejdet om globale spørgsmål. Både EU og Canada tilslutter sig stærke multilaterale institutioner og internationale retsstatsprincipper. EU værdsætter i høj grad den rolle, Canada har spillet i oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol, i forhandlingerne om Ottawa-konventionen af 1997 om forbud mod personelminer, i FN-konferencen i juli 2001 om håndvåben og i bestræbelserne for at beskytte menneskers sikkerhed i hele verden (f.eks. Canadas deltagelse i EU's politimission i Bosnien-Hercegovina og dets fortsatte engagement i den internationale sikkerhedsstyrke i Afghanistan). EU lægger ligesom Canada stor vægt på FN's rolle i opretholdelsen af verdensfreden og de internationale retsstatsprincipper. I de seneste år har der været et stort sammenfald mellem EU-medlemsstaternes og Canadas stemmeafgivning i FN. Under FN's Generalforsamlings nuværende samling har Canada i forbindelse med resolutionsforslag, hvorom EU-medlemsstaterne var enige, i 96 % af tilfældene (50 ud af 52 resolutioner) stemt ligesom EU-medlemsstaterne. I de tilfælde hvor EU-medlemsstaterne ikke kunne opnå enighed, har Canada ved de fleste afstemninger stemt ligesom flertallet af EU-medlemsstaterne (10 ud af 16 gange).⁵ EU sætter også stor pris på det regelmæssige og tætte samarbejde med Canada i OSCE, hvor de har de samme synspunkter på de fleste spørgsmål.

Den seneste udvikling i de internationale anliggender, specielt begivenhederne i forbindelse med ikrafttrædelsen af Rom-statutten om oprettelsen af Den Internationale Straffedomstol, og andre tilfælde, hvor FN's stilling er blevet undermineret, har vist, at det er vigtigt, at EU og

⁴ <http://www.delcan.cec.eu.int/english/2C2.cfm>

⁵ Afstemninger under FN's 57. Generalforsamling i skrivende stund. Kilde: Europa-Kommissionens delegation ved FN.

Canada handler i fællesskab for at forsvare de multilaterale institutioner. EU og Canada udgør sammen et vigtigt eksempel, som tredjelandene kan følge. Ved at arbejde sammen kan EU og Canada også øve indflydelse på debatten i andre tredjelande.

Efterhånden som EU's Fælles Udenrigs- og Sikkerhedspolitik modnes, vil betydningen af samarbejdet og koordinationen mellem EU og Canada blive stadig større. Etableringen af en europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) har tilført forbindelserne mellem EU og Canada et vigtigt nyt samarbejdsområde. Det er oplagt, at der på dette område udvikles en tættere, mere systematisk og handlingsorienteret koordination mellem EU og Canada.

Siden etableringen af den fælles handlingsplan i 1996 har EU og Canada bestræbt sig på at koordinere deres udenrigs- og sikkerhedspolitikker. De har undertegnet fælleserklæringer om håndvåben og personelminer (december 1999)⁶, om menneskets sikkerhed - fredsbestræbelser og konfliktforebyggelse (juni 2000)⁷, om forsvars- og sikkerhedspolitik (december 2000), om ikke-spredning, våbenkontrol og nedrustning (juni 2001) og om samarbejde i FN-organer (juni 2001). Da EU og Canada begge er interesserede i at fremme det multilaterale arbejde, er de nødt til at gøre andet og mere end at undertegne fælleserklæringer - uanset hvor vigtige sådanne erklæringer er for at lade en fælles stemme tale på den internationale scene - og udvikle en operationel, pragmatisk metode for samarbejde med henblik på at opnå konkrete resultater. F.eks. vil det i de tilfælde, hvor både EU og Canada planlægger politiske repræsentationer over for tredjelande om spørgsmål, hvor der eksisterer et fælles grundlag, give mening, at canadiske diplomater og EU-diplomater opretholder tæt kontakt for at koordinere deres tiltag. Et sådant tæt, praktisk samarbejde kræver systematiske og regelmæssige kontakter mellem diplomaterne.

2.2.2. Styrkelse af samarbejdet på udviklingsområdet

Udviklingssamarbejde er et centralt element i EU's politik over for tredjelande. I udviklingspolitisk sammenhæng mener EU og Canada begge, at der skal etableres en ny global ramme: Udviklingsmålene om fattigdomsbekæmpelse, adgang til grunduddannelse, sundhed og andre basisydelser samt bæredygtig udvikling som fastlagt i FN's Millenium-erklæring. EU ser positivt på den rolle, Canada har spillet under sit formandskab for G8, hvor det har lanceret handlingsplanen for Afrika i 2002, og på dets bidrag til det vellykkede verdenstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og til den internationale konference om udviklingsfinansiering i Monterrey, der gik forud herfor.

Under de forskellige topmøder mellem EU og Canada er det blevet fremhævet, at udviklingsspørgsmål prioriteres højt af begge parter. På topmødet i december 2000 undertegnede begge en erklæring om udviklingssamarbejde. Det har ført til en bedre dialog mellem EU og Canada, specielt om spørgsmål i tilknytning til FN-konferencer, NEPAD, Afghanistan og bistandsniveau og -effektivitet. Der skal nu gøres en indsats for at omsætte resultaterne af dialogen til operationel realitet, herunder udveksling af personale og gennemførelse af fælles vurderinger.

EU og Canada er sammen med andre donorer i færd med at ændre den måde, hvorpå deres udviklingsbistand programmeres og gennemføres. Det indebærer en langt større fokusering på lokalt ejerskab til strategier og interventioner i udviklingslandene og en tilgang baseret på partnerskab. Vi er også ved at gå bort fra isolerede projekter til en mere sektorspecifik

⁶ http://www.europa.eu.int/comm/external_relations/canada/summit_12_99/small_arms.htm

⁷ http://www.europa.eu.int/comm/external_relations/canada/summit_06_00/hum_sec_stat.htm

programmering og budgetstøtte. EU og Canada tilslutter sig begge en hurtig udvikling af harmoniserede procedurer som en afgørende forudsætning for programmering, der omfatter hele sektorer. Det er nødvendigt at opretholde det tempo, der i den forbindelse er opnået i kraft af arbejdet i task force for donorpraksis under OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC). Canada og EU bør samarbejde på den internationale scene med henblik på at opnå konkrete fremskridt i harmoniseringen af donorpraksis.

EU og Canada har også forpligtet sig til at gennemføre DAC's henstillinger om ikke at lade bistanden til de mindst udviklede lande være bundet. Kommissionen vil arbejde sammen med Canada for at undersøge mulighederne for at gå videre end DAC's henstillinger.

2.3. Udbygning af de økonomiske og handelsmæssige forbindelser

Canada og EU har gode og mangeårige handelsforbindelser, baseret på begge parter overbevisning om, at handel er en af nøglerne til øget velstand og velfærd, ikke kun for vores egne samfund, men for det internationale samfund som helhed. Det kan ikke undgås, at to så aktive handelspartnere af og til har forskellige synspunkter på specifikke spørgsmål, men vores grundlæggende holdning til handel er dog den samme: Canada og EU tilslutter sig kraftigt en handelsliberalisering på grundlag af et stærkt, værdibaseret multilateralt handelssystem til fordel for både industri- og udviklingslande.

Det tætte bilaterale samarbejde mellem EU og Canada i WTO-regi bidrog til at opnå en vellykket lancering af en ny forhandlingsrunde i Doha. Canada og EU lægger nu stor vægt på, at der opnås en vellykket afslutning på forhandlingerne inden for alle områder ved udgangen af 2004, og på, at der ydes hensigtsmæssig bistand til udviklingslandene for at sikre, at de ikke alene kan deltage fuldt ud i forhandlingerne, men også i fuldt omfang kan implementere resultaterne og drage fordel af heraf i form af en virkelig integration i verdensøkonomien.

Handels- og investeringsforbindelserne mellem Canada og EU er i årenes løb blevet forbedret betydeligt, både "kvantitativt" og "kvalitativt".⁸ EU har i mange år været Canadas næststørste handelspartner. EU er også den næststørste udenlandske investor i Canada. I over 25 år har EU og Canada arbejdet hårdt - både bilateralt og i en multilateral kontekst - for at liberalisere den transatlantiske handel. Som følge deraf spiller de traditionelle handelshindringer som f.eks. told en stadig mindre rolle i vores samhandel. EU og Canada skal nu vende opmærksomheden mod de øvrige resterende hindringer.

I 1998 etablerede man handelsinitiativet EU-Canada (ECTI) for at udvide handelskapitlet i den fælles handlingsplan fra 1996 og fremme et tættere samarbejde om både bi- og multilaterale handelsspørgsmål. ECTI omfatter en bred vifte af emner, herunder forskriftsmæssige spørgsmål, intellektuelle ejendomsrettigheder, konkurrence og offentlige indkøb, men der er ikke gjort tilstrækkelige fremskridt på alle disse områder, og det er nødvendigt at sætte yderligere ind for at sikre en fuldstændig gennemførelse af de

⁸ Den bilaterale samhandel med varer er næsten tredoblet siden 1980 med en stigning på over 40 % fra 1998 til 2001 (fra 6,8 mia. ECU i 1980 til 18 mia. EUR i 2001). Handelen med tjenesteydelser følger samme tendens med en stigning på 39 % fra 1998 til 2000 (fra 10,1 mia. EUR til 14,1 mia. EUR). Investeringerne i begge retninger er også vokset kraftigt og er blevet det mest dynamiske element i de transatlantiske forbindelser. Selv om Canadas økonomiske forbindelser med USA, som tegner sig for 79 % af Canadas handel i 2002 (sammenlignet med 7,5 % for EU), langt overskygger landets andre handelsforbindelser, er handels- og investeringsstrømmene mellem EU og Canada dog langt fra uanseelige. EU er i øjeblikket den næststørste investor i Canada efter USA (Kilder: Eurostat, Canadas regering).

eksisterende aftaler. Derfor er det nødvendigt med en ny impuls for at føre de økonomiske forbindelser mellem EU og Canada ind i det 21. århundrede.

I december 2001 blev den canadiske regering og Europa-Kommissionen enige om at foretage sideløbende erhvervsundersøgelser for at identificere de resterende hindringer for samhandelen og investeringerne og passende måder at fjerne dem på. Det fremgik af begge undersøgelser, at både det europæiske og det canadiske erhvervsliv opfatter hinandens markeder som stort set åbne. Undersøgelserne bekræftede også, at de største hindringer for samhandelen og investeringerne mellem EU og Canada har relation til forskrifter, mens de traditionelle markedsadgangshindringer som f.eks. told og kontingenter spillede en mindre væsentlig rolle.

Det fælles mål om at styrke den bilaterale samhandel og investeringerne blev bekræftet ved det tilsagn, Canada og EU afgav på topmødet i Ottawa i december 2002, om at arbejde på udformningen af en ny type fremadskuende, vidtrækkende aftale til styrkelse af samhandel og investeringer. Det blive tilstræbt af finde svar på de nye udfordringer, vi kommer til at stå over for i det 21. århundrede, med en aftale om samhandel og investeringer mellem to åbne og udviklede økonomier, som går ud over traditionelle markedsadgangshindringer. En sådan aftale vil kombineret med de forventede resultater af Doha-udviklingsdagsordenen indeholde flere muligheder end en klassisk frihandelsaftale.

Med henblik på at fastlægge "arkitekturen" i aftalen (dvs. de områder, der skal behandles, og de overordnede mål for hvert af disse områder) på det næste topmøde mellem EU og Canada i Ottawa (december 2003) finder Europa-Kommissionen, at aftalen til styrkelse af samhandel og investeringer bør omfatte forskriftsmæssige spørgsmål vedrørende handel med varer og tjenesteydelser samt markedsadgangsspørgsmål, som ikke behandles i forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen (herunder adgang til offentlige indkøb), samt spørgsmål af såkaldt "ny generation". I betragtning af den voksende rolle, investeringerne spiller i de bilaterale forbindelser, bør der også forudses foranstaltninger med henblik på at lette investeringerne i begge retninger.

EU og Canada har allerede udviklet tætte arbejdsforbindelser om forskriftsmæssige spørgsmål med indgåelsen af adskillige aftaler (herunder aftalen om toldsamarbejde af 1997, aftalen om gensidig anerkendelse af 1998, aftalen om veterinæranliggender af 1999 og konkurrenceaftalen af 1999).

I betragtning af at det i de respektive erhvervsundersøgelser er blevet fastslået, at de forskriftsmæssige hindringer er de væsentligste af de resterende hindringer for handelen og investeringerne mellem EU og Canada, aftalte de to parter på topmødet i Ottawa i december 2002 at intensivere deres forskriftsmæssige dialog og arbejde på at etablere nye rammer på dette område. Canada og EU ønsker begge at finde måder, hvorpå forskriftsmyndighederne kan samarbejde, når der udvikles tekniske forskrifter, som kan få virkninger for handelen. Med henblik herpå er man ved at forberede en handlingsplan for forskriftsmæssigt samarbejde. Kommissionen planlægger at afholde et arrangement for at genlancere den forskriftsmæssige dialog med Canada i løbet af 2003 med deltagelse af repræsentanter for interesserede parter. Dialogen vil gøre det muligt for de europæiske og canadiske forskriftsmyndigheder at drage fordel af hinandens erfaringer og ideer med hensyn til at udarbejde bedre forskrifter, samtidig med at man undgår unødige forskriftsmæssige forskelle. Aftalen om styrkelse af samhandel og investeringer vil i sidste instans skulle bygge på resultatet af dette intensiverede forskriftsmæssige samarbejde.

2.4. Styrkelse af andre aspekter af samarbejdet mellem EU og Canada

Det politiske samarbejde mellem EU og Canada omfatter et bredt spektrum af forskellige politiske områder under traktaterne. Ud over den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik er der tre andre områder, hvor der i særlig grad er mulighed for at udbygge samarbejdet mellem EU og Canada og gøre det mere handlingsorienteret, nemlig retlige og indre anliggender, miljø, samt uddannelse og kultur.

1996-handlingsplanen indebar en større udvidelse af EU og Canadas samarbejde omkring **retlige og indre anliggender**, idet fire områder blev udpeget, fordi de egnede sig til en fælles indsats: migrations- og asylpolitik; bekæmpelse af terrorisme; bekæmpelse af international organiseret kriminalitet, narkotikasmugleri og internetkriminalitet; og samarbejde om retlige anliggender. EU og Canada afgav i december 2000 i Ottawa en fælleserklæring om samarbejde vedrørende retlige og indre anliggender. Den byggede på 1996-handlingsplanen og indebar en yderligere styrkelse af samarbejdet på dette felt. Dette samarbejde er rykket endnu højere op på dagsordenen efter terrorangrebet på USA den 11. september 2001. Forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem Europol og Canada, hvori udveksling af persondata også indgår, er nu i slutfasen. Parterne er enige om at udforske mulighederne for at indgå udleveringsaftaler og aftaler om gensidig retlig bistand. EU og Canada har samme bekymring og samme prioritering på dette felt. I kampen mod terrorisme lægger EU og Canada naturligvis i dag særlig vægt på indbyrdes samarbejde og samarbejde med tredjelande, men det erkendes samtidig, at retsstatens principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ikke må tilsidesættes i denne kamp, da disse rettigheder netop er grundelementer i de samfund, som det er formålet at beskytte. I samme forbindelse vil man se særligt nøje på problemerne i forbindelse med beskyttelse af persondata⁹.

Asyl- og migrationspolitikken er også et område, hvor EU og Canada har interesse i at undersøge, hvordan deres indbyrdes dialog og samarbejde kan udbygges. Den tiltagende globalisering indebærer, at rejseaktiviteten vil vokse verden over, og dermed også mellem Europa og Nordamerika. Det internationale samarbejde må udbygges, hvis det skal lykkes at forvalte denne på en passende måde. Samtidig står man over for store udfordringer i forbindelse med international beskyttelse af flygtninge. Den dagsorden vedrørende beskyttelse af flygtninge, som blev godkendt af forvaltningsudvalget under De Forenede Nationers højkommisariat for flygtninge i sidste halvår af 2002, indeholder vigtige retningslinjer for styrkelse af denne politik, og disse har relevans for både EU og Canada. Det arbejde, EU udfører for at fastlægge en fælles asyl- og migrationspolitik, støttes af Canada, som har stærke traditioner inden for immigrations- og asylpolitikken - ikke mindst med hensyn til integrering af immigranter i det canadiske samfund - og derfor er en vigtig partner i dialogen og samarbejdet.

⁹

I december 2001 vedtog Kommissionen en beslutning om, at Canadas lov om beskyttelse af personoplysninger og elektroniske dokumenter (Kommissionens beslutning 2002/2/EF af 20. december 2001, EFT L 2, s. 13, af 4.1.2002) indebærer en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger. Denne beslutning giver EU's instanser tilladelse til at sende personoplysninger til modtagere i Canada, som er underlagt denne canadiske lov, uden krav om yderligere garantier for, at bestemmelserne i EU's databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF er opfyldt.

Med hensyn til retlige og indre anliggender har Kommissionen til hensigt:

- at undersøge, hvordan EF's og Canadas dialog om migrations- og asylpolitikken kan uddybes, og at søge efter muligheder for iværksættelse af et konkret samarbejde
- at arbejde på så hurtigt som muligt at få afsluttet forhandlingerne om en samarbejdsaftale mellem Europol og Canada, bl.a. vedrørende udveksling af persondata
- aktivt at støtte arbejdet på at undersøge muligheder for at indgå en udleveringsaftale og en aftale om gensidig retlig bistand mellem EU og Canada.

Bevarelse af miljøet var et af de vigtigste punkter i 1996-handlingsplanen. Gennem de seneste år har miljøproblematikken trængt sig mere og mere på, og den er nu et af det internationale samfunds vigtigste anliggender, hvor den tidligere var et rent indenlandsk politisk problem. Canada har spillet en vigtig rolle som EU's partner i bestræbelserne på at få iværksat internationale tiltag med sigte på klimaændringen og de andre presserende miljøproblemer, verden kæmper med. Kommissionen hilser med tilfredshed Canadas ratificering af Kyoto-protokollen¹⁰ og ser frem til at samarbejde med Canada om at sikre, at protokollen bliver en succes. EU vil også arbejde nært sammen med Canada for at få igangsat næste fase i den globale kamp mod klimaændringer: målet er at sikre, at alle industrilande bærer deres del af ansvaret for at få mindsket udledningen af drivhusgasser, og at sørge for, at udviklingslandene også inddrages i arbejdet. Både EU og Canada bakker op om bestræbelserne på at sikre, at Doha-runden i de multilaterale forhandlinger om samhandelen bliver en succes, og at hensynet til miljøet integreres bedre i det multilaterale samhandelssystem. EU og Canada konstaterer også begge med bekymring, hvor store miljøproblemer de nordlige verdensdele står over for, bl.a. i forbindelse med de tiltagende mængder af persistente organiske miljøgifte (POP) og nukleart affald. Kommissionen erkender, hvor stor en rolle Canada har spillet i forhandlingerne forud for Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifte, som blev vedtaget i maj 2001. EU og Canada har også en bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af fiskeressourcerne som fælles mål.

Det er nødvendigt at udbygge EU's internationale samarbejde med Canada også på miljøområdet, således at parternes samlede ressourcer kan bringes i anvendelse over for dette problem. EU og Canada arbejder ikke blot sammen inden for den internationale arena, men konsulterer også hinanden vedrørende en række forskellige miljøproblemer. Der afholdes regelmæssigt høringer på højt niveau mellem Kommissionen og Canada (senest i juli 2002).

Med hensyn til miljø har Kommissionen til hensigt:

- at arbejde sammen med Canada inden for de internationale fora for at sikre en fortsat høj prioritering af klimaændringsproblematikken på den internationale dagsorden
- at arbejde nært sammen med Canada om virkeliggørelsen af de tilsagn, der blev afgivet på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002

¹⁰ December 2002.

- at arbejde sammen med Canada for at sikre, at miljøhensynet tilgodeses i det multilaterale samhandelssystem under Doha-runden
- at arbejde sammen med Canada inden for de internationale fora, og herunder bl.a. Organisationen for Fiskeri i Det Nordvestlige Atlanterhav, for at sikre en bæredygtig udnyttelse, forvaltning og bevarelse af verdens fiskeressourcer.

Et andet politisk samarbejdsområde, som man søger at henlede opmærksomheden på med denne meddelelse, er **uddannelse, kultur og ungdomsanliggender**. Dette er et felt, hvor EU og Canada længe har arbejdet sammen. Dette kom første gang til udtryk ved den politiske erklæring af 1990, og derefter ved EU's og Canadas aftale af 1995 om højere almen og faglig uddannelse (fornyset i 2000), samt en henvisning til dette aspekt i fælleserklæringen af 1996 om EU's og Canadas indbyrdes forbindelser, og et kapitel herom i den fælles handlingsplan, samt regelmæssige henvisninger til uddannelse og kultur i konklusionerne fra senere topmøder. Den vigtigste ordning i EU's og Canadas samarbejde har hidtil været det ved aftalen indførte samarbejdsprogram om højere almen og faglig uddannelse, hvorigennem Kommissionen har ydet gavebistand til en række projekter, som gennemføres i fællesskab af højere læreanstalter i EU og Canada. Dette program udløber ved udgangen af 2005: Det Europæiske Fællesskab og Canada bør derfor allerede nu begynde at overveje, hvad der skal ske med dette program efter 2005. Efter en indkaldelse af forslag i 1999 har Kommissionen ydet separat finansiering til oprettelse af fire institutter for europæiske anliggender på forskellige canadiske universiteter¹¹. I andet halvår af 2003 vil der blive ydet gavebistand til fem tilsvarende institutioner, på grundlag af en ny forslagsindkaldelse. Kommissionen har ydermere ydet aktiv støtte til oprettelse af forskellige Jean Monnet-professorater på canadiske universiteter. I 1998 lancerede Kommissionen et program for faglig uddannelse, hvorunder unge europæere får mulighed for at komme på praktikantophold på små og mellemstore virksomheder i Canada (Acadia-programmet). Kommissionen lægger stor vægt på at knytte bånd mellem unge, da dette er et af nøgleelementerne i et godt forhold mellem befolkningen i EU og i Canada. Med dette formål for øje meddelte Kommissionens formand, Romano Prodi, på topmødet i december 2002 mellem EU og Canada, at det er planen at skabe bedre muligheder for udveksling af unge mellem EU og Canada. EU ser også frem til, at canadiske studerende får mulighed for at deltage i Erasmus-verdensprogrammet, når det lanceres i 2004, og at Canadas uddannelsesinstitutioner får mulighed for at indgå i et partnerskab med deltagende EU-institutioner.

Også på kulturområdet har EU og Canada særdeles stærke historiske og sproglige bånd med hinanden. EU og Canada lægger begge stor vægt på kulturel forskellighed i en tid, hvor denne trues stadig mere af globaliseringen. Kommissionen og de canadiske myndigheder har siden 1998 undersøgt mulighederne for et samarbejde på det kulturelle område og inden for film og tv. EU og Canada må endvidere styrke deres samarbejde inden for de multilaterale fora, hvis det skal sikres, at værdien af kulturel forskellighed erkendes og beskyttes. Med hensyn til uddannelse, kultur og ungdomsanliggender har Kommissionen til hensigt:

- at undersøge mulighederne for en større udveksling af unge mellem EU og Canada
- at samarbejde med Canada om en bedre erkendelse af kulturel forskellighed i de multilaterale fora

¹¹ To fællesprojekter (i Montreal varetaget af McGill University og Université de Montréal, og i Toronto af York og University of Toronto) samt yderligere to på University of British Columbia i Vancouver og Carleton University i Ottawa.

- at samarbejde med Canada om, hvad der skal ske med programmet for samarbejde inden for højere almen og faglig uddannelse efter 2005
- at fortsætte med at undersøge mulighederne for et yderligere samarbejde inden for kultur, film og tv til supplerende af de aktiviteter, som medlemsstaterne har i gang på bilateralt grundlag, på områder hvor en EF-aktion kan være til særlig nytte.

To andre områder, som man søger at henlede opmærksomheden på med denne meddelelse er **transport og videnskabeligt og teknologisk samarbejde.**

Transport fortsætter med at figurere højt på EU's og Canadas dagsorden. Inden for luftfart har EU-domstolen netop afsagt en dom, som gør det nødvendigt at tilpasse de bilaterale luftfartsaftaler mellem EU's medlemsstater og deres samhandelspartnere, og dermed også med Canada. Dette er nødvendigt for at tage hensyn til den ændrede fællesskabslovgivning og nødvendigheden af at give alle Fællesskabets luftfartsselskaber samme adgang til de beflyvningsrettigheder, som de bilaterale aftaler åbner mulighed for. Fællesskabet og Canada vil skulle overveje, hvordan disse ændringer kan foretages, og hvorvidt denne reform af relationerne på luftfartsområdet kan udnyttes til at gøre markedet over Atlanten mere åbent og integreret. På luftfartssikkerhedsområdet arbejder EU og Canada sammen om internationale foranstaltninger til at lette forholdene for legitime rejsende.

Med hensyn til satellitnavigationsprogrammet Galileo har Canada vist interesse i at deltage i Galileo-fællesforetagendet via sit nationale rumfartsagentur. Det er muligt, at Canadas deltagelse i dette program får et større omfang, end hvad der er normalt for en af Den Europæiske Rumfartsorganisations 'samarbejdende stater'. Canada deltager også i den Galileo-forskning, der administreres af Kommissionen og Den Europæiske Rumfartsorganisation.

Både EU og Canada har store interesser inden for søtransport, og dette spiller en vigtig rolle både i deres indbyrdes samhandel, samhandelen over Atlanten og den verdensomspændende søfart generelt. Kommissionen agter således at indlede et nært samarbejde med Canada om realisering af målsætningerne i den nuværende og kommende transportpolitik. Mere specifikt vil Kommissionen:

- samarbejde med Canada om forbedring af havenes sikkerhed og beskyttelse af havenes miljø; dette skal ske ved en bilateral samordning af partnernes standpunkter vedrørende fremtidige lovgivningstiltag i de relevante internationale fora
- samarbejde med Canada om forbedring af søfartssikkerheden ved sikring af, at de globalt aftalte sikkerhedsforanstaltninger overholdes strengt, uden negativ indflydelse på den internationale handel ad søvejen
- at samarbejde med Canada om en yderligere liberalisering af den verdensomspændende søfart og om sikring af fri og retfærdig konkurrence inden for søfarten; dette skal ske ved en koordination af standpunkterne inden for de herfor relevante multilaterale fora (bl.a. Verdenshandelsorganisationen ('Friends of Maritime') og OECD) og ved at yde konkret støtte til Doha-udviklingsdagsordenen for så vidt angår søfart.

EU og Canada har et nært samarbejde inden for **videnskab og teknologi**. Det er dog stadig muligt at forbedre koordineringen af politik og målsætninger på dette felt. EU og Canada undertegnede i 1996 en aftale om videnskabeligt og teknologisk samarbejde (aftalen blev ændret i 1998), og den danner fortsat et solidt grundlag for dialogen på dette felt. På senere topmøder mellem EU og Canada er der imidlertid blev fremsat ønske om en mere strategisk orienteret fremgangsmåde, dvs. et ønske om at få arbejdet inden for videnskab og teknologi koncentreret om bestemte samarbejdstemaer. EU og Canada enedes på topmødet i Toledo den 8. maj 2002 om at gøre en yderligere indsats for at bringe politikken på det videnskabelige område tættere på befolkningen og give videnskab en central stilling ved udformningen af politiske tiltag. Med henblik herpå agter Kommissionen:

- at samarbejde med Canada om afholdelse af temaorienterede workshops, for at undersøge mulighederne for samarbejde på felter, som omhandles i erklæringen fra topmødet den 19. december 2002¹²
- at tilskynde Canada til at lette finansieringen af den canadiske deltagelse i de konsortier, der oprettes med henblik på Fællesskabets sjette rammeprogram for forskning og udvikling
- sammen med Canada at undersøge, hvordan man bedst hjælper canadiere og europæere til at få adgang til forsknings- og udviklingsmidler fra såvel EU som Canada.

3. BEDRE STRUKTURERING AF RELATIONERNE MELLEM EU OG CANADA

Der er nogle gange blevet klaget over, at forbindelserne mellem EU og Canada har skuffet forventningerne, fordi resultaterne ikke har levet op til ambitionerne. Det er rigtigt, at EU og Canada burde kunne opnå bedre resultater på den internationale arena, ikke mindst fordi parternes interesser og værdier stemmer så godt overens. I afsnit 2 i denne meddelelse er der gjort rede for, hvad Kommissionen prioriterer i samarbejdet med Canada. Inden disse målsætninger kan omsættes i konkrete resultater, må EU og Canada imidlertid oprette instanser, der kan administrere samarbejdet bedre. De møder, der afholdes på højt niveau, må gøres mere målorienterede, medens der på lavere niveau må være hyppigere og mere uformelle og resultatorienterede møder.

Efter Kommissionens opfattelse kan relationerne mellem EU og Canada frembyde følgende løsningsmodeller:

3.1. Tilrettelæggelse af møderne

Det nuværende mylder af instanser kan med fordel reduceres ved, at det overordnede ansvar for forbindelserne mellem EU og Canada samles under én instans. I stedet for ét årligt møde i

¹² Miljø, og herunder klimaændring, miljøovervågning, bæredygtig udvikling og ressourceforvaltning; bioteknologi, specifikt genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste; informationssamfundet; fødevarer sikkerhed, og herunder risikobekæmpelse i forbindelse med fødevarerelaterede sygdomme og allergier, effektive strategier for risikobekæmpelse i produktionskæden samt metoder til analyse, detektering og bekæmpelse; nanoteknologi og forskning i denne teknologi, multifunktionelle materialer, processer og produkter; samt rumteknologi, bl.a. med henblik på at fremme jordobservation, telekommunikation og navigation.

det fælles samarbejdsudvalg - i tilslutning til møder om retlige og indre anliggender og om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik - hvor man søger at behandle alle elementer i de indbyrdes relationer ved én enkelt runde på højt niveau, ville Kommissionen foretrække hyppigere møder - såvel formelle som uformelle - hvor eksperter kan tage sig af den videre behandling af de mål, som opstilles af politikere og højtstående embedsmænd. Kommissionen foreslår derfor, at der oprettes en styringsgruppe, som skal varetage den daglige administration af relationerne mellem EU og Canada på et uformelt og pragmatisk grundlag. De højtstående embedsmænds arbejdsbyrde bør reduceres kraftigt, således at arbejdet kan koncentreres om de vigtige problemer, som skal behandles på ministermøder og topmøder, og om opstilling af målsætninger.

3.2. Mødehyppighed

Møder på højeste niveau er nyttige, når der skal sættes skub i vanskelige bilaterale spørgsmål eller tages politiske beslutninger. Hvor kontakten fungerer glat i det daglige arbejde, er der mindre behov for indgreb på højere niveau. Senere, når styringsudvalget har fungeret længe nok til, at den nye arbejdsmetode kan evalueres, kan Rådet eventuelt se nærmere på spørgsmålet om, hvor hyppigt der bør holdes topmøder og ministermøder. Under alle omstændigheder vil det sikkert være formålstjenligt at udnytte den omstændighed, at ledere og udenrigsministre er samlet i forbindelse med forskellige internationale begivenheder i årets løb, såsom FN's generalforsamling og G8-landenes topmøder, til at afholde ekstra minister- og topmøder, således at kontakten på højeste niveau opretholdes.

Der bør med hyppige og regelmæssige mellemrum afholdes møder på embedsmandsniveau. Da der ikke i dag er nogen regelmæssig formel kontakt på dette niveau¹³, vil det være formålstjenligt, om de embedsmænd, som er ansvarlige for forvaltningen af forbindelserne mellem EU og Canada i Bruxelles og Ottawa, holder regelmæssig kontakt ved hjælp af tele-/videokonferencer (mindst 2 gange pr. halvår, og når der i øvrigt er behov herfor) inden for styringsgruppen. Forskellige trojka-møder på ekspertniveau vedrørende udenrigs- og sikkerhedspolitikken er blevet institutionaliseret (der er i dag 21 møder årligt herom med Canada). Disse møder bør fortsætte på ad hoc basis, dvs. når der er behov herfor. Resultaterne herfra kan danne udgangspunkt for arbejdet i de formelle ordninger inden for EU's og Canadas relationer. 'Varslingsordninger' og imødegåelse af tvister kommer naturligvis til at spille en rolle i disse kontakter, når der er behov herfor, men vægten i kontakten mellem EU og Canada lægges i højere grad på forhåndsindkredsning af eventuelle samarbejdsområder og sikring af koordineringen. Sådanne kontakter forventes at få stigende betydning i forberedelsen af større internationale begivenheder, såsom De Forenede Nationers generalforsamlinger, internationale konference samt kriser.

3.3. Institutionelle ordninger

Der bør oprettes én enkelt koordinationsinstans, som skal sørge for, at de enkelte strenge af relationerne mellem EU og Canada afstemmes efter hinanden.

Kommissionen mener, at man kan lægge to løsningsmodeller til grund, når man ønsker at forbedre de instanser, som varetager forbindelserne mellem EU og Canada: a) man kan

¹³ Der er ganske vist regelmæssig formel kontakt på ekspertniveau inden for specifikke tekniske felter (bl.a. nukleart samarbejde), men der er ingen formel kontakt på dette niveau i en global kontekst.

revidere rammeaftalen af 1976, idet der opstilles et nyt retsgrundlag for forbindelserne mellem EU og Canada; b) man kan fremsætte en politisk erklæring om, at man agter at oprette en ny koordinationsinstans, medens revisionen af rammeaftalen udsættes til senere.

Som det fremgår af begge disse løsningsmodeller, erkender Kommissionen, at rammeaftalen af 1976 før eller senere må revideres. Den eksisterende rammeaftale har så begrænset et anvendelsesområde, at den ikke tillader, at der oprettes én enkelt koordineringsinstans for alle niveauer af forbindelserne mellem EU og Canada. Hertil kommer, at der findes mere end 20 separate aftaler mellem EU og Canada, dvs. aftaler, som er uafhængige af rammeaftalen af 1976, og flere af disse omfatter særskilte bilaterale dialogordninger (se bilaget). Af hensyn til klarheden på området og administrationen heraf vil det være mest formålstjenligt at samle disse aftaler under én enkelt styringsordning hvad angår relationerne mellem EU og Canada.

Spørgsmålet om, hvornår en sådan revision af rammeaftalen kan sættes i gang, kan ikke besvares uden videre. Der er tale om en tung lovgivningsprocedure, som vil lægge beslag på mange ressourcer i flere måneder, muligvis år. Billedet kompliceres også af det igangværende konvent om EU's fremtid; resultatet af dettes overvejelser kommer sikkert til at ændre forholdene for så vidt angår den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det er muligvis bedst at afvente udfaldet af både konventet, regeringskonferencen og udvidelsen, inden man går i gang med en komplet ajourføring af retsgrundlaget for forbindelserne mellem EU og Canada.

For at bringe mindst mulig forstyrrelse i det eksisterende retsgrundlag, kunne man foreløbig nøjes med at tilpasse de eksisterende strukturer i det omfang, som er nødvendigt for at oprette én enkelt koordineringsinstans.

Det eksisterende blandede samarbejdsudvalg, og dettes forskellige underudvalg, er oprettet ved artikel IV i rammeaftalen af 1976¹⁴. Samarbejdsudvalgets kommissorium vedrører kun økonomiske og handelsmæssige anliggender. For EU varetager Kommissionen formandskabet i dette udvalg, medens medlemsstaterne deltager som observatører. I takt med udvidelsen af det politiske samarbejde mellem EU og Canada og efter indførelsen af handlingsplanen, har man oprettet parallelle instanser til at varetage anliggender henhørende under anden og tredje søjle, hvilket afspejler, at EU-institutionerne har forskellige beføjelser. Disse instanser afholder undertiden møder i direkte tilslutning til møderne i samarbejdsudvalget. Der er imidlertid ingen formelle bånd mellem de tre.

Det er klart, at en sådan ordning ikke er hensigtsmæssig i det længere løb, da der er et stort behov for, at forbindelserne mellem EU og Canada varetages af én enkelt overordnet instans. Så længe rammeaftalen af 1976 er gældende, er der lovligt til at sammenkalde det blandede samarbejdsudvalg mindst en gang om året. Det vil være bedre at rationalisere dialogen på højtstående niveau ved at indføre én enkelt instans, på tværs af søjlerne, som skal have beføjelser til at tage stilling til alle aspekter af relationerne mellem EU og Canada. Indtil dette

¹⁴ "Der nedsættes et blandet samarbejdsudvalg, som skal fremme og overvåge de forskellige aktiviteter inden for det påtænkte handelsmæssige og økonomiske samarbejde mellem Fællesskaberne og Canada. Der skal finde konsultationer sted i udvalget på et passende niveau med henblik på at lette gennemførelsen af denne aftale samt fremme opfyldelsen af dens almindelige mål. Udvalget træder normalt sammen mindst én gang om året. På begæring af en af parterne afholder udvalget særlige møder. Der nedsættes om fornødent underudvalg, som skal bistå udvalget i opfyldelsen af dets opgaver."

er sket, bør der gøres en indsats for systematisk at bringe disse tre dialoger ind på samme spor; herved har man allerede skabt et forum for konsultation på højeste niveau.

På kortere sigt kan der - med en politisk erklæring - oprettes en styringsgruppe på embedsmandsniveau, med beføjelser på tværs af søjlerne. Denne gruppe skulle så stå for den daglige varetagelse af forbindelserne mellem EU og Canada, og det vil i første række sige gennemførelsen af handlingsplanen, således at der etableres handlingsorienterede uformelle rammer på officielt niveau, hvilket mangler i dag. EU's medlemmer af denne styringsgruppe bliver Kommissionen og formandskabet, bistået af Rådets sekretariat. Da gruppens kommissorium går på tværs af søjlerne, skiftes formandskabet og Kommissionen til at have udspillet, alt efter hvilken institution der har beføjelser i den foreliggende sag. Styringsgruppen kommer til at forestå det overordnede arbejde i relationerne mellem EU og Canada, men den forventes ikke at træde i stedet for allerede etablerede ordninger, hvor disse fortsætter med at fungere effektivt, såsom underudvalget for samhandel og investeringer¹⁵ under det blandede samarbejdsudvalg. Dette underudvalg forventes at komme til at spille en central rolle i forvaltningen af samhandels- og investeringsforbindelserne mellem EU og Canada, samt i forhandlingerne om en fremtidig aftale til styrkelse af samhandel og investeringer. Underudvalget kommer fortsat til at henhøre under det blandede samarbejdsudvalg.

Det er derfor Kommissionens opfattelse af løsningsmodel B vil være den mest hensigtsmæssige under de nuværende omstændigheder. Der er gode grunde til at tage rammeaftalen af 1976 op til ny behandling, da den efterhånden begynder at være forældet. På grund af usikkerheden i forbindelse med det endnu uafsluttede arbejde i konventet, er det imidlertid formålstjenligt at se tiden an, indtil forholdene omkring EU's fremtidige institutioner er afklaret, før man går i gang med så stor en opgave. Indtil da vil en politisk erklæring være tilstrækkelig til, at de eksisterende instanser kan varetage den koordinering, som er nødvendig for, at der kan iværksættes flere konkrete tiltag inden for rammerne af forbindelserne mellem EU og Canada.

4. KONKLUSION

Forbindelserne til Canada er EU's ældste formelle relationer med et industriland. De nære bånd mellem EU og Canada er nu vigtigere end nogensinde, med de vekslende og stadig mere problematiske forhold på verdensplan. I dag hvor EU selv står over for en periode med store omvæltninger, er der behov for at reaktivere forbindelserne til Canada og give dem et fastere grundlag.

Til forbedring af **den måde, forbindelserne fungerer på:**

- de eksisterende kommunikationskanaler bør forbedres og forenkles. Kommissionen anbefaler, at det voksende spektrum af relationer mellem EU og Canada samles under én overordnet ordning, som varetages af en **styringsgruppe**.

¹⁵ Andre særlige instanser, der varetager EU's og Canadas relationer på det tekniske område (såsom Euratoms/Canadas fælles tekniske arbejdsgruppe) fortsætter med at fungere separat inden for rammerne af EU's og Canadas relationer.

- retsgrundlaget må ajourføres, så det afspejler de ændringer, der er sket i forbindelserne mellem EU og Canada gennem de seneste tre årtier, idet der må oprettes en ny ordning, som tager højde for fremtiden. Kommissionen anbefaler, at lederne fremsætter en **politisk erklæring** med sigte herpå, idet **rammeaftalen af 1976 revideres**, når resultaterne af konventets forhandlinger foreligger.

Gennemførelsen af disse nødvendige justeringer af den måde, hvorpå forbindelserne til Canada fungerer, vil bidrage til at gøre samarbejdet mellem EU og Canada mere handlingsorienteret end det er nu. Sigtet er at iværksætte et systematisk samarbejde på alle niveauer, således at man kan opnå konkrete resultater, der kan være til gavn for både EU og Canada. Kommissionen mener, at følgende områder udviser et særligt **potentiale i henseende til dette samarbejde**:

- EU og Canada bør indlede et energisk og proaktivt samarbejde for at vinde mere gehør for deres fælles værdier på den internationale arena. Med dette formål for øje bør EU og Canada tage skridt til at styrke samarbejdet om **udenrigs- og sikkerhedspolitikken**. EU's og Canadas embedsmænd bør foretage en systematisk koordinering af standpunkterne forud for større internationale arrangementer og møder i de multilaterale institutioner
- Canada er ikke blot en højt værdsat politisk partner for EU, men er også en af EU's vigtigste samhandels partnere. Embedsmænd fra Kommissionen og Canada er allerede godt i gang med at udforme en fremadskuende og vidtrækkende **aftale til styrkelse af samhandel og investeringer**, jf. instrukserne fra topmødet i Ottawa i december 2002. Denne aftale omfatter også andre emner end den traditionelle markedsadgang; den afspejler dermed et nyt ønske om at styrke samhandelen og investeringerne, samtidig med at man fortsætter med at støtte det multilaterale samhandelssystem og bestræbelserne på at vinde gehør for EU's og Canadas fælles værdier
- Europa og Canada har fælles mål inden for **retlige og indre anliggender**, ikke blot med hensyn til bekæmpelsen af terrorisme, men også med hensyn til beskyttelse af borgernes rettigheder. Rejseaktiviteter, migration og asyl er også tværgående aspekter, som bliver stadig vigtigere. EU og Canada bør styrke samarbejdet på disse felter, bl.a. ved at udnytte hinandens erfaringer
- lokale og verdensomspændende trusler mod **miljøet** er et alvorligt problem for det internationale samfund. EU og Canada er partnere i en aktiv indsats for at vinde mere gehør for miljøet på den internationale arena
- EU og Canada har nære indbyrdes forbindelser, men de må konstant styrkes helt fra bunden. De **uddannelsesmæssige og kulturelle bånd** mellem Europa og Canada er med til at sikre dette partnerskabs fremtidige styrke. Kommissionen agter at undersøge mulighederne for at forbedre udvekslingen af unge mellem Europa og Canada, samtidig med at man fortsætter med at samarbejde med Canada på den internationale arena for at sikre, at værdien af kulturel mangfoldighed erkendes og beskyttes. Kommissionen vil fortsætte med at arbejde sammen med Canada for at undersøge mulighederne for en uddybelse af samarbejdet om film, tv og kulturelle anliggender.

Liste over aftaler mellem EU og Canada

Rammeaftaler

- RAMMEAFTALE om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem Canada og De Europæiske Fællesskaber, 1976
- ERKLÆRING mellem De Europæiske Fællesskaber og Canada om de transatlantiske forbindelser, 1990
- POLITISK FÆLLESERKLÆRING om forbindelserne mellem Canada og EU, 1996
- FÆLLES handlingsplan mellem Canada og EU, 1996

Sektoraftaler

- SAMARBEJDSAFTALE mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om anvendelsen af atomenergi til fredelige formål
- BREVVEKSLING mellem Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om ændring af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om anvendelse af atomenergi til fredelige formål, særlig hvad angår kontrolforanstaltninger (med yderligere brevvekslinger)
- ÆNDRING af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 (1) i form af en brevveksling mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om anvendelse af atomenergi til fredelige formål
- AFTALE om kerneforsknings samarbejde mellem Canada og Det Europæiske Atomenergifællesskab
- AFTALEMEMORANDUM mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab repræsenteret af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og den canadiske regering om samarbejde vedrørende fusionsforskning og udvikling
- GENNEMFØRELSESAFTALE mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab, repræsenteret ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Atomic Energy of Canada Limited, udpeget af den canadiske regering om Canadas inddragelse i Det Europæiske Atomenergifællesskabs bidrag til den tekniske projektering af den internationale termonukleare forsøgsreaktor (ITER)
- AFTALEMEMORANDUM om samarbejde mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og den canadiske regering vedrørende kontrolleret nuklear fusion
- AFTALE i form af en brevveksling mellem Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om ændring af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om anvendelse af atomenergi til fredelige formål

- GODKENDT PROTOKOLLAT til aftalen i form af en brevveksling mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om ændring af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering om anvendelse af atomenergi til fredelige formål
- AFTALE mellem De Europæiske Fællesskaber og Canadas regering om anvendelsen af deres konkurrencelovgivning
- AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada om toldsamarbejde og gensidig bistand i toldspørgsmål
- AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om et samarbejdsprogram inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse
- AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse
- AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om sundhedsforanstaltninger til beskyttelse af folke- og dyresundheden i samhandelen med levende dyr og animalske produkter
- AFTALE om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada
- AFTALE om afslutning af forhandlingerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada i henhold til artikel XXIV, stk. 6, i GATT
- BREVVEKSLING mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada om afslutning af forhandlingerne i henhold til artikel XXIV, stk. 6, i GATT
- BREVVEKSLING mellem Europa-Kommissionen og Canadas regering om miljøsamarbejde, 1975
- AFTALE mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Canada om handel med alkoholholdige drikkevarer
- AFTALE mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og Den Russiske Føderation om internationale standarder for human fældefangst
- Aftale om gensidig anerkendelse - overensstemmelsesvurdering, 1998
- Fælleserklæring om e-handel i det globale informationssamfund, december 1999